

РЕШЕНИЕ

№ 35801

гр. София, 17.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 01.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7010** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ.

Образувано е по жалба с вх. № 18321/27.05.2026 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от Б. Т., дата на раждане 26.07.1997 г., гражданин на А., против отказ за издаване на виза вид „С“ от 20.05.2026 г. на завеждащ „Консулска служба“ на Посолството на Република България в А., обективиран в стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ. Същият бил издаден при липса на мотиви по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и целта му. Посочва се, че жалбоподателят е заявил участие в Б. АГРО 2026, което имало публичен и професионален характер, като било уточнено, че след приключване на посещението ще напусне територията на Република България и държавите членки на Европейския съюз. Не били мотивирани основанията за обективиране на отказа, като същите били в противоречие със събраните доказателства. Представени били всички изискуеми документи към заявлението и допълнителни такива. Целта и планираният престой били обосновани и удостоверени с посещение на международното специализирано изложение. Предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой била напълно надеждна – представени били документи относно организираното посещение, финансовото обезпечаване на престоя, пътни и хотелски резервации. Необоснован бил изводът за наличие на съмнение относно намерението на заявителя да напусне територията на държавите членки преди изтичане на визата – същият имал трайна социална и икономическа обвързаност с държавата по произход – А.. Посочените в отказа основания били бланкетни, не били изложени

каквито и да е било данни относно поведение на заявителя, предходни пътувания, миграционен риск или несъответствие с представените документи, като не била извършена индивидуална и задълбочена преценка за конкретния случай, което било в противоречие с изискването за оценка на риска. Моли за отмяна на оспорения акт. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят Б. Т., редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноски по списък.

Ответникът - завеждащ „Консулска служба“ на Посолството на Република България в А., редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата. В писмото, с което се изпраща преписката до съда, се сочи, че лицето има лоша визова история. Направено е и възражение за прекомерност на разноските.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не представя заключение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 03.05.2026 г. е подадено от Б. Т. заявление за издаване на виза с цел на пътуването – бизнес, с канеща организация – Българска асоциация на търговците за агротехника, с дата на пристигане – 30.05.2026 г., и дата на тръгване – 10.06.2026 г. Представени са документи към заявлението, вкл. и покана от Българска асоциация на търговците за агротехника, застраховка и други.

В стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза е обективизиран отказ за издаване на виза на завеждащ „Консулска служба“ на Посолството на Република България в А.. Отказът е мотивиран: целта и условията на планирания престой не са обосновани, предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна, има основателни съмнения за намерението ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, отказът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 34, ал. 5 във връзка с ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим – И. Тотин, съветник, завеждащ „Консулска служба“ на Посолството на Република България в А. /заповеди на министъра на външните работи и на посланика на Посолството на Република България в А./, поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

На второ място, отказът е обективизиран във формуляр съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим във връзка с приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс.

В този формуляр не са посочени правните основания за издаването на акта, а фактическите основания се вписани формално, поради което въпреки че е ясна волята на органа, който го е издал, не е спазена разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Административният орган, освен че е

задължен да изложи коректно фактите по делото, още при издаване на административния акт следва да посочи какви правни изводи е формирал именно при осъществяване на конкретните факти. Осъществилата се действително фактическа обстановка не е подведена по релевантния по време, място и лица закон, а непосочването му ограничава възможността на лицето да разбере каква е всъщност дадената от органа правна квалификация за издаване на отказа, респ. съответна ли е тя на фактите по делото и дали отказът отговаря на поставените от законодателя условия за това. Отделно, при неправилна или непосочена правна квалификация съдът е възпрепятстван да установи релевантния по време, място и лица закон. В случая съдът счита, че е невъзможно за първи път в съдебното производство извличане волята на органа и правното квалифициране на фактите единствено въз основа на административната преписка.

Във формуляра не е цитиран какъвто и да е било конкретен документ от административната преписка с дата, номер и издател, в който да се твърди конкретната фактическа обстановка, мотивирала органа да обективира отказа си за издаване на виза. Неподкрепено е с доказателства по делото и твърдението на ответника, обективизирано в писмото, с което е изпратена административната преписка до съда, че жалбоподателят има лоша визова история. Ответникът не сочи въз основа на какви обстоятелства и удостоверяващи ги доказателства е достигнал до извод, че лицето не обосновава целта и условията на заявеното пребиваване и че представената информация за планирания престой не е надеждна, а напротив – с оглед разпределената доказателствена тежест жалбоподателят представя доказателства, удостоверяващи планирания в Република България престой. Ответникът не сочи по какъв начин е достигнал до извода, че има основателни съмнения за намерението на заявителя да напусне територията на държавите членки пред изтичането на визата. Липсват данни в административната преписка, от които да се установи по какъв начин е възникнало съмнение у органа и достатъчно ли е въз основа на представените документи да се направи извод за основателност на това съмнение. Не е предоставена и от административния орган възможност за жалбоподателя като заявител евентуално да отстрани нередовностите на заявлението чрез допълнително представяне на документи, обуславящи издаването на исканата виза /чл. 30, ал. 2 АПК/.

Недопустимо е осъществилата се фактическа обстановка да се установява въз основа на твърдения досежно фактите и обстоятелствата от значение за случая, изложени от страните за първи път в хода на съдебното производство, в което всъщност се осъществява контрол за законосъобразност на оспорения акт, като съдът не следва да допълва или изменя волята на административния орган относно съображенията, които са мотивирали преценката му. Съдът е длъжен да обсъди писмените доказателства, приложени към административната преписка, и да провери дали са относими към спора, когато в административния акт са изложени конкретни фактически основания за отказ. Чрез обсъждане на писмените доказателства съдът не може да санира и допълни оспорения административния акт. Не е допустимо преценяването на законосъобразността на акта на фактически и правни основания извън тези, които е посочил издаващият го орган, както и излагане на мотиви от съда по един немотивиран от административния орган акт. Правораздавателният контрол цели обезпечаване на субективните права и интереси на адресата на акта при наличието на властническо волеизявление. Мотивите за издаването на акта не могат да бъдат допълвани след приключване на процедурата по издаване на административния акт и неговото съобщаване, доколкото страната е била напълно лишена от възможността да разбере причините, довели до постановяване на конкретното решение /отказ за издаване на виза/ и съответно да организира адекватно защитата си, а съда - да извърши съдебен контрол за законосъобразност.

Липсата на мотиви предпоставя извода за нарушение на производствените правила, от

категорията на съществени, като води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/ на лицето заявител, съответно до отмяна на постановения отказ съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

Извод: съдът приема акта за незаконосъобразен, поради което жалбата следва да бъде уважена като основателна.

Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне съгласно чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, който следва да установи конкретната фактическа обстановка, подкрепена с писмени доказателства, и да формира окончателните си правни изводи /чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК/, да предостави възможност на заявителя да участва в административното производство, вкл. и да представи доказателства с цел изясняване на спорните факти и обстоятелства относно спазването на изискванията за издаване на виза /чл. 34 и следващите във връзка с чл. 7 – чл. 9 от АПК/, така че заявителят да разбере причините, поради които повторно му се отказва издаването на виза, съответно – при евентуално оспорване съдът да извърши преценка законосъобразно ли е обективиран отказът. Именно тук обаче следва да бъде отбелязано, че така дадените указания по тълкуването и прилагането на закона задължават органа да се съобрази с тях, но не определят резултата от произнасянето му.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в общ размер от 725,11 евро, представляващи държавна такса, разходи за превод на документи и уговорено и платено в брой адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие. Разноските следва да бъдат заплатени от Министерство на външните работи – юридическото лице, в структурата на което е органът, издател на оспорения в настоящото съдебно производство акт, по аргумент от § 1, т. 6 ДР АПК във вр. с чл. 5а, ал. 1 от Закона за дипломатическата служба във вр. с чл. 42, ал. 2 от Закона за администрацията.

Съдът приема възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, тъй като размерът му съответства минимално определения с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа и фактическата и правна сложност на делото, компенсира разумно и справедливо адвоката за положения труд във връзка с производството, а присъждането му не води до неоснователно обогатяване на страната.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ за издаване на виза вид „С“ от 20.05.2026 г. на завеждащ „Консулска служба“ на Посолството на Република България в А., обективиран в стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, по заявление, подадено на 03.05.2026 г. от Б. Т., дата на раждане 26.07.1997 г., гражданин на А..

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по заявление, подадено на 03.05.2026 г. от Б. Т., дата на раждане 26.07.1997 г., гражданин на А., за издаване на виза вид „С“ в едномесечен срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на Б. Т., дата на раждане 26.07.1997 г., гражданин на А., сумата в размер на 725,11 евро, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: